

LUTHEROVA DEKÁDA 2011

Sola fide

6. Viera je vodcom života

„Vierou poslúchol Abrahám, keď ho (Boh) povolal, aby sa vystaľoval na miesto, ktoré mal prijať ako dedičstvo. Vystaľoval sa, a nevedel, kam ide.“ (Žid 11, 8)

Autor Listu Židom vymenúva významné osobnosti – svedkov viery dávnych časov. Osobitne zdôrazňuje vieru, akú mal praotec Abrahám. Celý jeho príbeh je vyrozprávaný v 1 M, 12 – 25.

Abrahám vierou poslúchol hlas najvyššieho Boha a na Jeho príkaz sa vystaľoval do novej krajiny. Hospodin prikazuje Abrahámovi (vtedy ešte Abramovi), aby opustil krajinu, rodisko a dom svojho otca. Dôkazom jeho viery je, že nevedel, kam ide. Nešiel za vlastným snom. Šiel za Božím volaním. Abrahám sa zveruje do Božích rúk. Nemá inú istotu než Boží prísľub. Opúšťa nielen svoju krajinu, ale i jej náboženstvo. Má sa rozísť so všetkým, čo bolo náplňou a zmyslom jeho života. Má začať nový život bez modloslužby, má opustiť svoju kultúru, spôsob života, na ktorý bol navyknutý, priateľov, rodinu. Ako učeníci (Mt 4, 20) a ako každý človek povolaný Kristom (Mt 19, 29). Jeho život dostáva teraz celkom iný zmysel a iný smer.

Popri výzve vystaľovať sa z krajiny počuje Abrahám z Hospodinových úst zaslúbenie: „Urobím ťa veľkým národom, požehnám ťa a tvoje meno zvelebím.“ (1 M 12, 2)

Bola to viera, ktorá prinútila Abraháma vydať sa na cestu. Abrahám všetko vsadil na Boží sľub a poslúchol. Tu sa Abrahám preukazuje ako veriaci, ktorý sa vydáva na cestu k cieľu, ktorý mu zaručuje Božie slovo. V dôvere v Pána Boha sa zveril pod Jeho vedenie, i keď nevedel, čo ho čaká. I keď už došiel do zaslúbenej zeme, do Kanaánu, nie je u cieľa svojej púti viery, ale žije na Boží príkaz ako cudzinec v cudzine. Cieľom jeho putovania a naplnením jeho života je Hospodin.

Do jeho biedy a bezradnosti zaznieva Boží hlas, ktorý mu oznamuje narodenie zaslúbeného syna Izáka napriek vysokému veku Abraháma a jeho ženy Sáry. Znelo to neveriteľne. Roky nič nenasvedčovalo tomu, že sa zaslúbenie naplní.

A keď už očakávaného syna dostali, Hospodin si ho zrazu žiada späť. A Abrahám znovu poslúchol napriek všetkému. V poslednej chvíli mu však Hospodin zabránil, aby vztiahol na syna ruku.

Viera nie je len dôverou k Bohu, ale je aj poslušnosťou voči Bohu. Viera požaduje nielen náboženskú stránku ľudského života, ale celý jeho život. Abraháмова viera je toho dôkazom. Pán Boh si robí na neho nárok vo všetkom – až potiaľ, že ho stavia na skúšku, či je ochotný podriaďiť sa Mu a priniesť najdrahšiu obeť, čo mal – svojho syna.

Uvažujúc o Abrahámovej viere, zistíme, že Boh miluje každého osobne a s každým má svoj zvláštny plán a každého osobne k čomusi povoláva. Vo chvíľach osobných skúšok je často skoro nemožné veriť, že Boží plán s nami sa napriek všetkému uskutoční. Pán Boh často našu vieru v Neho vystavuje skúškam. Tým nás nechce zavrhnúť, ale chce našu vieru posilniť. V ťažkých situáciách si môžeme za vzor viery zobrať Abraháma. On svoju vieru potvrdil svojím životom a poslušnosťou k Pánu Bohu. Aj počas neistoty si ju zachoval. Nestrácajme ani my v životných skúškach, ktorými si musíme prejsť, vieru a dôveru v Pána Boha. Abrahám sa dal Pánu Bohu viesť na svojej životnej dráhe.

Dôverovať Pánu Bohu znamená vedieť, že nás Pán Boh miluje, vedieť, že nás Pán Boh vedie, usmerňuje, sprevádza v našich životoch. On je tu pre nás, čo dokázal tým, že obetoval svojho jednorodeného Syna za nás. Preto aj my máme tu žiť pre Neho. Preto sa Mu máme oddať a nechať sa Ním viesť.

Viera a poslušnosť patria k sebe. Za Abrahámovu poslušnosť mu Pán Boh dal prostredníctvom syna Izáka celý národ potomkov. Pretože bol Abrahám ochotný vzdať sa všetkého pre Boha, získal naspäť oveľa viac, než si dokázal predstaviť. Hospodin zo svojej lásky a moci pripravuje hojné požehnanie pre všetkých, ktorí v Neho veria.

Pán Boh aj od nás očakáva poslušnú vieru. Chce, aby sme sa spoliehali nie na naše sily, ani na istoty tohto sveta, ale len na Jeho zaslúbenie, na Jeho slovo. Najlepšou a najväčšou odmenou, ktorú môžeme dostať a ktorá nás čaká, je večnosť.

To je cieľ našej životnej púte, ktorý nám Pán Boh prichystal. Všetci putujeme do nebeskej vlasti, lebo sme cudzincami a pútnikmi na zemi (Žid 11, 13). Prídu tam tí, ktorí budú dôverovať, veriť Pánu Bohu. Kto nebude mať vieru v Boha, nedosiahne cieľa.

Zora Tuláková